

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt onsdag den 20. december 2023

Sag BS-32954/2023-HJR
(2. afdeling)

A
(advokat Sven Hougaard)

mod

X ApS
(advokat Michael Christiani Havemann)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Fogedretten i Lyngby den 30. november 2022 (FS 350-4881/2021) og af Østre Landsrets 11. afdeling den 24. marts 2023 (B-746-22).

I påkendelsen har deltaget fem dommere: Poul Dahl Jensen, Michael Reklings, Oliver Talevski, Rikke Foersom og Søren Højgaard Mørup.

Påstande

Kærende, A, har påstået stadfæstelse af fogedrettens kendelse.

Indkærede, X ApS, har påstået stadfæstelse af landsrettens kendelse.

Sagsfremstilling

X anlagde den 4. oktober 2018 en retssag mod A. Den 28. juni 2019 anlagde X en ny retssag mod A. Under sagerne nedlagde X påstand om, at A skulle betale i alt 5 mio. kr. til X med procesrente fra nærmere angivne datoer.

Sagerne blev sambehandlet ved Københavns Byret, som den 11. oktober 2022 afsagde dom i sagerne. Ved dommen blev A pålagt at betale 516.073,17 kr. til X. X blev samtidig pålagt at betale 225.000 kr. i sagsomkostninger til A.

X ankede ved ankestævning af 14. oktober 2022 via minretssag.dk dommen til landsretten med påstande som for byretten. A indgav ankesvarskrift den 28. oktober 2022 med påstand om frifindelse. A har oplyst, at han forsøgte at indgive ankesvarskrift den 25. oktober 2022 via minretssag.dk, men at dette ikke var muligt, da ankesagen ifølge landsretten endnu ikke var kvalitetssikret.

Sideløbende med sagsanlæggene havde X den 20. december 2021 anmodet Fogedretten i Lyngby om at foretage udlæg for 236.883,39 kr. hos A på andet grundlag. Efterfølgende henviste X også til Københavns Byrets dom af 11. oktober 2022 som grundlag for at foretage udlæg. A bestred, at kravet kunne fuldbyrdes med henvisning til bl.a., at dommen af 11. oktober 2022 var anket.

Den 30. november 2022 traf Fogedretten i Lyngby afgørelse i sagen om udlæg. Af kendelsen fremgår bl.a.:

”Indledningsvis bemærkes, at parterne er enige om, at sagen kan afgøres på skriftligt grundlag.

Fogedsagen er af rekvirenten indgivet som en begæring om foretagelse af udlæg for et angivet beløb. Der er som grundlag herfor vedlagt dom fra Københavns Byret og Østre Landsret, samt kendelser fra fogedretten i København og Østre Landsret.

Fogedretten skal hertil bemærke at de omhandlede afgørelser ikke fastslår et konkret skyldigt beløb.

Der er efterfølgende afsagt dom om et konkret beløb af Københavns Byret den 11. oktober 2022, men denne dom er anket til Østre Landsret inden 14 dage efter dommens afsigelse, jf. retsplejelovens § 480 stk. 1.

De af rekvirenten anførte afgørelser findes ikke at kunne danne grundlag for en udlægsforretning jf. retsplejelovens § 478.

Udlægsforretning mod A må afvente endelig dom fra Østre Landsret, hvorfor

bestemmes:

Rekvirentens begæring om foretagelse af udlæg mod A nægtes fremme.

Hver part bærer egne omkostninger.”

X kærede afgørelsen til landsretten, som ved kendelse af 24. marts 2023 hjemviste sagen til fogedretten. Af afgørelsen fremgår bl.a.:

”X ApS ankede den 14. oktober 2022 Københavns Byrets dom via minretssag.dk, med påstande som for byretten. As advokat har den 28. oktober 2022 uploadet ankesvarskrift med påstand om frifindelse til de

oprettede ankesager på minretssag.dk. Som dokumenttype er i begge sager anvendt processkrift - ankesvarskrift.

Efter retsplejelovens § 372, stk. 1, er ankefristen 4 uger. Fristen regnes fra dommens afsigelse. Bestemmelsen opstiller ingen særlig frist for anke, når modparten har anket først (kontraanke). Det følger af retsplejelovens § 480, stk. 1, at domme kan fuldbyrdes, når fuldbyrdelsesfristen er udløbet, medmindre dommen forinden er anket. Fristen er 14 dage efter dagen for dommens afsigelse, medmindre andet er bestemt i dommen. Det følger heraf, at den domfældte, der vil være sikker på at afbryde fuldbyrdelsesfristen, må iværksætte selvstændig anke inden fuldbyrdelsesfristens udløb.

Ifølge bestemmelsen i retsplejelovens § 148 a, stk. 1, anlægges og behandles borgerlige retssager ved anvendelse af domstolens digitale sagsportal. Dette gælder også for ankesager. Det følger af Domstolsstyrelsens »Vejledning til minretssag.dk« punkt 30, der er benævnt »Ankestævning til Landsretten«, at anke sker ved, at man på sagens forside opretter en appel og derefter vælger anke.

As advokat har ikke iværksat selvstændig anke, men uploadet et ankesvarskrift i de to ankesager på sagsportalen.

Da A først har nedlagt påstand om frifindelse ved ankesvarskrift den 28. oktober 2022, og ikke selvstændig har iværksat anke ved anvendelse af sagsportalens appelfunktion inden udløbet af fuldbyrdelsesfristen, finder landsretten, at X ApS' krav på betaling af manglende husleje, som tilkendt ved Københavns Byrets dom af 11. oktober 2022, kan fuldbyrdes, jf. retsplejelovens § 478, stk. 1, nr. 1.

T h i b e s t e m m e s :

Fogedrettens kendelse ophæves, og sagen hjemvises til fortsat behandling ved fogedretten.

A skal i kæremsømskostninger inden 14 dage betale 2.000 kr. til X ApS."

Anbringender

A har anført navnlig, at Xs anke af sagen inden fuldbyrdelsesfristen sammenholdt med hans kontraanke umiddelbart efter fuldbyrdelsesfristen ved ankesvarskrift af 28. oktober 2022 har den retsvirkning, at hele dommen må anses for anket inden fuldbyrdelsesfristens udløb, og at dommen dermed ikke kan

tvangsfuldbyrdes. Retsplejelovens § 480, stk. 1, tager ikke direkte stilling til betydningen af, at en dom er anket delvist, og tager heller ikke stilling til betydningen af en kontraanke. En part, der har vundet delvist, må kunne afvente modpartens eventuelle anke af byrettens dom, således at en kontraanke umiddelbart herefter i et rettidigt indleveret svarskrift har den retsvirkning, at hele dommen anses for anket inden fuldbyrdelsesfristens udløb.

Det skyldes helt særlige omstændigheder, at ankesvarskriftet med kontraanke først blev indleveret efter fuldbyrdelsesfristens udløb. Han forsøgte således at uploade sit ankesvarskrift i sagen den 25. oktober 2022, og dermed inden fuldbyrdelsesfristen udløb, men der kunne ikke dannes et autogenerated ankesvarskrift på sagsportalen. Han forsøgte forskellige løsninger beskrevet i vejledningen til minretssag.dk og drøftede tillige problemstillingen med sagsportalens tekniske support og en journalmedarbejder i landsretten.

Han fik i den forbindelse oplyst, at ankesagen afventede godkendelse og kvalitetssikring i sagsportalen, og at der først efter godkendelse ville blive givet mulighed for at danne et digitalt svarskrift på sagsportalen. Det beror derfor ikke på hans forhold, at det ikke var muligt at indlevere ankesvarskrift med kontraanke inden fuldbyrdelsesfristens udløb, og han har bestræbt sig på at indlevere ankesvarskriftet korrekt i sagen den 25. oktober 2022. Han orienterede endvidere om problemet ved indlæsningen af svarskriftet. Disse særlige forhold ved brugen af retssagsportalen bør tages i betragtning ved fortolkningen af retsplejelovens § 480, stk. 1.

Vestre Landsrets afgørelser refereret i henholdsvis FM 2010.351 og UfR 2000.1251 adskiller sig væsentligt fra den foreliggende sag derved, at det ikke af afgørelserne kan ses, at de indstævnte havde kontraanket. Afgørelserne er endvidere truffet, inden sagsportalen blev indført.

X har anført navnlig, at As nedlæggelse af en frifindelsespåstand efter fuldbyrdelsesfristens udløb ikke har betydning for spørgsmålet om, hvorvidt der kan ske fuldbyrdelse for den del af byrettens dom, som X ikke ankede. Det ville være i strid med den klare ordlyd af retsplejelovens § 480, stk. 1, og er uden støtte i retsplejelovens øvrige regler.

Vestre Landsret har i to kendelser (UfR 2000.1251 og FM 2010.351) fastslået, at det forhold, at kreditor har anket en dom, hvor kreditor har fået delvist medhold, ikke i sig selv gør, at hele domsbeløbet anses som anket. Denne retsopfattelse har Østre Landsret tilsluttet sig i den indkærede kendelse, således at der er overensstemmelse mellem landsretternes retsanvendelse.

Fuldbyrdelsesfristen og ankefristen er forskellige frister, og fuldbyrdelsesfristen har siden den første retsplejelov været betydeligt kortere end ankefristen. Hvis

A ønskede at undgå pligt til betaling efter byrettens dom, kunne han selvstændigt have anket dommen, inden fuldbyrdelsesfristen udløb.

Adgangen til at kontraanke i et svarskrift følger modsætningsvis af retsplejelovens § 382, stk. 1. Det forhold, at A rettidigt kan nedlægge en påstand i ankesvarskriftet, som går videre end stadfæstelse, og at han dermed formelt anses for at have "kontraanket", har ikke som retlig konsekvens, at fuldbyrdelsesfristen ikke skal overholdes.

Hensynet til den domfældte og til at undgå særlige uhensigtsmæssigheder i forbindelse med fuldbyrdelse af ankede domme er nøje reguleret. Retsplejelovens § 480, stk. 3, giver således den ret, til hvilken dommen ankes, hjemmel til at tillægge anken opsættende virkning, ligesom fogedretten i henhold til retsplejelovens § 502, stk. 1, nr. 1, kan udsætte en forretning, hvis den dom, der ønskes fuldbyrdet, er anket efter fuldbyrdelsesfristen.

Højesterets begrundelse og resultat

Højesteret er enig i landsrettens begrundelse og resultat og stadfæster derfor kendelsen.

THI BESTEMMES:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

I kæremålsomkostninger for Højesteret skal A til X ApS betale 8.000 kr. Det tilkendte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretskendelses afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.